

An Swartenbroekx

DUUPJE⁴

STANDAARD UITGEVERIJ

INHOUD

Grapjas	10
Poepegatjes	13
On.....	16
Groot geluk.....	19
Mis poes	21
Bla bla bla	24
Toevallig.....	27
Slamenu	30
Diamant	32
De beenhouwer-rij	35
Lekker zot	38
Klaaguurtje	41
We gaan nog niet naar huis	44
Op één	47
Likes.....	49
Het hondje	52
Ik zoek mijn baasje.....	55
Spannende week.....	58
Lucky.....	61
Kerkhof	64

Vetcool	67
Koude douche	70
Slim	73
Brandweer	76
1 April	78
Zo vader, zo zoon	81
Broer en zus	84
De vier	87
Engelbewaarder	90
De vier bij de voedselbank	93
De vier gaan kamperen	96
De vijf	100
Vergeetkousen	103
Spreekbeurt	107
Marionet	109
Witte cola	113
Binnenkort	115
Raadseltjes	117
Lang zal ze leven	120
Epiloog	123

GRAPJAS

Aan tafel vroeg ik: ‘Mama, waarom ben jij verliefd geworden op papa?’

‘Omdat hij altijd grapjes maakte’, zei mama.

‘En natuurlijk ook omdat ik zo knap ben’, lachte papa. ‘Kijk maar naar mijn siksɔk.’ (Dat is een buik met veel spieren.) Hij deed zijn tiesjirt omhoog en liet zijn buik zien. Ik zag helemaal geen spieren.

‘Jouw buik is een dikpak!’ riep ik.

Mama moest lachen en gaf papa een zoen.

Ik ben ook verliefd. Op Max. Maar zij niet op mij. Ze heeft me nog nooit een zoen gegeven. Ik moet ook meer grapjes maken, dacht ik, dan wordt Max verliefd op mij.

In de klas gaf meester Frank les over bomen. Hij legde uit dat die een stam hebben, een kroon en wortels.

‘Dan zullen die bomen wel vol konijnen zitten’, grapte ik. ‘Om al die wortels op te eten!’

Maar niemand lachte en meester Frank ging gewoon verder met de les. ‘Bomen hebben ook een schors’, zei hij.

‘Daarom mogen bomen nooit meevoetballen,’ riep ik, ‘omdat ze geschorst zijn!’

Ik keek naar Max. Ze moest weer niet lachen. Alleen Marieke glimlachte.

De meester zuchtte: ‘Duupje, moet jij nu altijd de grapjas uithangen?’

‘Nee hoor,’ zei ik, ‘ik kan ook een grapbroek zijn, of een grapkous.’

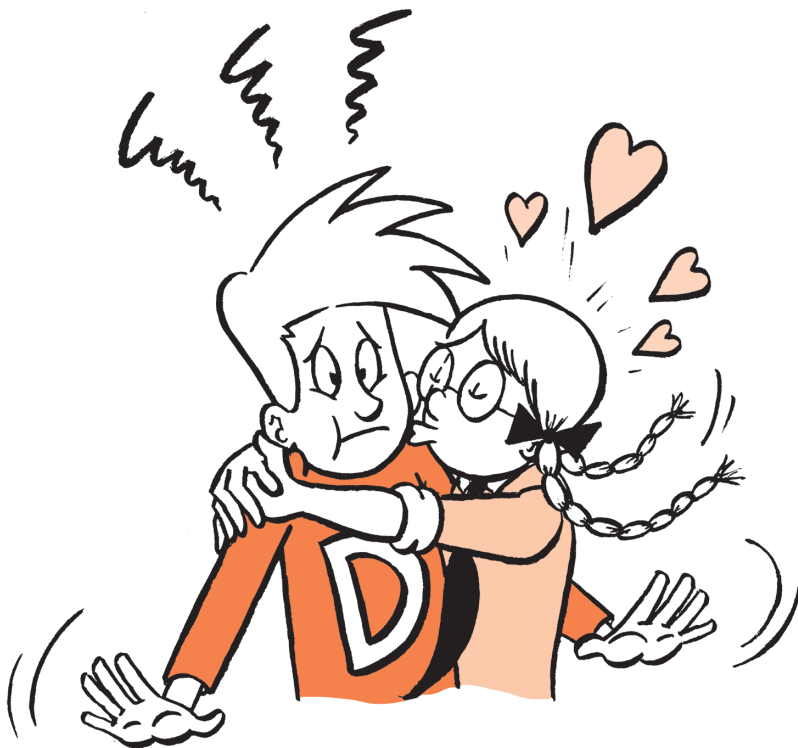
Marieke schoot **keihard in de lach**. Max draaide alleen met haar ogen. En de meester werd boos. ‘Nu is het genoeg! Als je niet stopt met de les te storen, zal ik eens de grapjas uithangen. En dan zal jij groen lachen!’ Dus stopte ik maar snel met grapjes maken.

Toen de school gedaan was, vroeg Max: ‘Waarom deed jij zo raar?’

‘Vond je mij dan niet grappig?’

‘Nee, ik vond je **heel flauw**’, zei ze. En ze wou niet met mij naar het pleintje.

Maar weet je wat nog erger was? Plots stond Marieke naast mij. Ze nam mijn hand vast en zei: 'Ik vind jou leuk, want jij laat mij altijd lachen.' En ze gaf mij een **natte zoen!** Ja patat! Marieke is verliefd op mij. Nu ben ik echt het duupje! Dus morgen ben ik geen grapjas meer, maar een heel saaie jas!

POEPEGATJES

Morgen is het Chiro. Daarna gaan Tom en ik altijd snoep kopen. Maar mijn zakgeld is op omdat ik de vorige keer te veel poepegatjes kocht. Dat zijn rode snoepkersjes die op een achterwerk lijken. (Raar woord – er bestaat toch ook geen voorwerk?)

Vandaag had ik een idee. Toen mama aan papa vroeg: ‘Onze auto is heel vuil. Wil je naar de *karwas* rijden?’ zei ik snel: ‘Mag ik de auto poetsen?’ Mama vond dat lief. ‘En krijg ik dan de centjes die je anders aan de *karwas* betaalt?’ Dat vond ze minder lief. ‘Je moet soms ook iets doen zonder geld te vragen!’ Maar papa ging akkoord: ‘Jij wordt nog een echte zakenman! Als er geen enkel vlekje meer op de auto zit, krijg jij de tien euro van de *karwas*.’

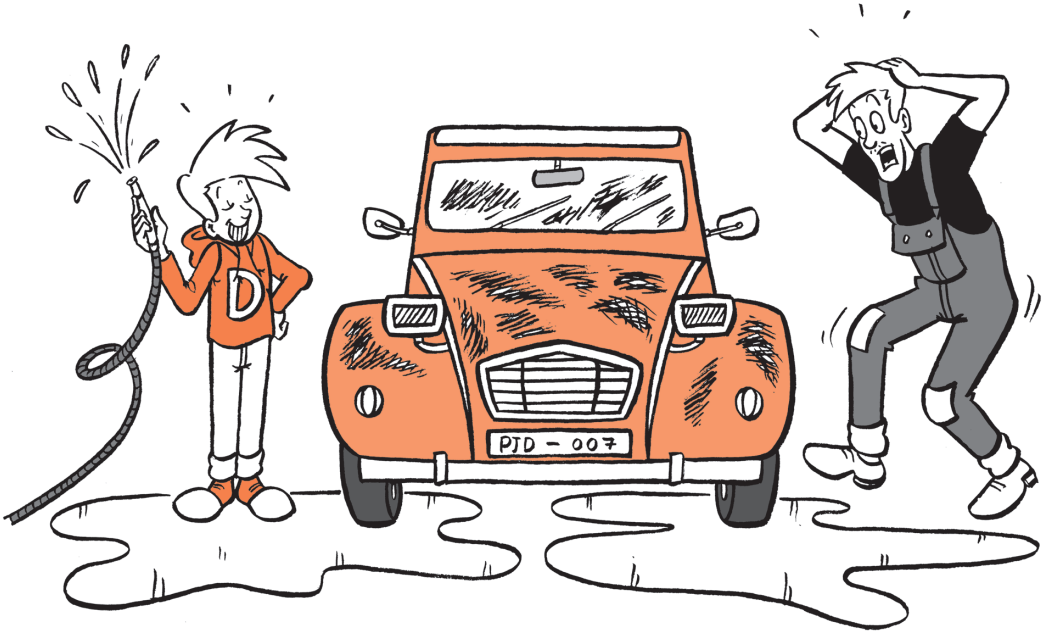
Ik nam een emmer, spons en zeep en begon te poetsen. Maar op de motorkap en voorruit zaten **allemaal duivenstrontjes**. Bweikes. Ik wreef keihard, maar kreeg de vlekken niet weg. Ai, nu zou ik geen tien euro krijgen.

Plots dacht ik: in de keuken heeft mama *speciale* sponsjes, om kookpotten schoon te maken. Die zijn

van ijzer of zoiets. Ik ging snel zo'n sponsje halen, deed er veel zeep op en begon hard te schuren. En ja hoor, alle vieze vlekken verdwenen.

Even later kwam papa kijken. 'Bijna klaar!' riep ik fier. Ik nam de tuinslang en spoot alle zeep weg.

Toen kreeg papa bijna een hartattak. (Of hoe schrijf je dat?) 'Je hebt de lak van de motorkap er mée afgeschuurd! En de voorruit zit vol krassen.'

‘Maar alle vlekken zijn weg. Dus nu krijg ik toch mijn tien euro?’

Toen werd papa boos: ik kreeg niks omdat hij de auto in de garage moet laten maken.

‘Maar dan kan ik geen poepegatjes kopen’, zei ik verontwaardigd.

‘Ga maar snel naar je kamer, anders geef ik jou een tik op je poepegatje!’ riep hij streng.

Patat! Alweer het duupje, en zonder geld! Maar later word ik rijk. Want ik ga **pampers voor duiven** verkopen. Dan vallen er uit hun poepegatjes geen strontjes meer op auto’s. Ha!

*Met dank aan Guido De Craene, Geert Swartenbroekx
en Gaëlle Cooreman.*

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

©2024 Standaard Uitgeverij
F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen
Tekst: An Swartenbroekx
Illustraties: Dieter Steenhaut
Vormgeving: Debby Bruers
Alle rechten van reproductie, vertaling en aanpassing zijn
uitdrukkelijk voorbehouden voor alle landen.
ISBN 978 90 02 28101 3
D/2024/0034/329
NUR 282-283
Trefwoorden: verhalen, dagboek, Duupje, humor